

Lov. Jeg er derfor i alt Fald betænkelig ved at give Loven tilbagevirkende Kraft i Retning af at annullere lovlig skete Opsigelser. Jeg synes, det vil være en mindre heldig Vej at komme ind paa; men jeg tilføjer, at det er jo muligt, at der er opsagt saa store Masser, at der dog er nogen Grund til at være noget betænkelig ved at faa alle disse Laan ordnet nu til 1. Januar 1919, saa vi maaske dog maa gaa med til at give ogsaa disse Ydere indtil to Aars Frist. Men jeg vil dog saa henstille, at vi i alt Fald skriver Loven saaledes, at Nyderne ikke skøl have nødig at sige op en Gang til, idet det vil paaføre dem baade Ulejlighed og Udgift, men at den Opsigelse, der har fundet Sted, skal blive ved at staa ved Magt, kun at Yderne, naar de meddeler det inden en vis rimelig Tid, faar den indtil to Aar lange Frist.

Sluttelig vil jeg gerne gøre et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister om Forstaaelse af et enkelt Punkt vedrørende § 3. Der staar, som jeg allerede har bemærket, i Slutningen af § 3, at naar Nyderen har opsagt Afløsningskapitalen, skal Yderen, indtil Afløsning sker, udrede Afgiften med $4\frac{1}{2}$ pCt. af Afløsningssummen. Det, jeg ikke er paa det rene med, og hvad jeg derfor vil tillade mig at spørge om, er, hvorledes skal saa f. Eks. Afgiften for 1918 betales, naar Opsigelsen af Kapitalen er sket fra Nyderens Side i 1918? Skal den betales efter Regelen i § 1, hvorefter den sker med 4 pCt. af Afløsningssummen, eller skal den betales efter den anden Regel, hvorefter den sker med $4\frac{1}{2}$ pCt. af Afløsningssummen? Spørgsmaalet har jo nogen Betydning, da det drejer sig om $\frac{1}{3}$ af et Aars Afgift uden Hensyn til Rekognitionen, idet jeg ikke er klar over, om der i det omhandlede Tidsrum skal tages Hensyn til den eller ikke. De øvrige Ændringer er omtalte af Landbrugsministeren, og jeg har intet til Landbrugsministerens Bemærkninger at føje.

Sluttelig skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Sagen til hurtig og meget velvillig Fremme; men jeg tror, det vil være rigtigst og mest formaalstjenligt, at Sagen undergives en forhaabentlig kort Udvalgsbehandling, og jeg skal, naar Forhandlingen er tilendebragt, tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg.

Godskesen: Det er selvfølgelig altid en beklagelig Sag, naar en Lov, der er vedtaget af Rigsdagen og stadfæstet af Hans Majestæt Kongen, viser sig umulig og efter kort Tids Forløb maa laves helt om. Naar

noget saadant er indtruffet i det Tilfælde, vi her behandler, saa kan imidlertid mine Venner og jeg fritage os for Ansvar; vi har paa alle Trin modsat os den hele Lov, og vi har ingen Del i de Ændringer, der blev vedtaget under den gældende Lovs Behandling. Men skønt vi saaledes er uden Skyld, kan vi dele den almindelige Beklagelse over, at Forholdene er blevet saaledes, som de nu en Gang er. Af Motiverne ses det tydeligt, at den højtærede Landbrugsminister ogsaa har været meget ilde ved den foreliggende Situation. Han søger derfor, som naturligt er, efter, hvor Skylden skulde være, og ærede Medlemmer vil have set, at den højtærede Minister gennemgaaende lægger Skylden paa Rigsdagen. I Motiverne tales der stadig om, at Rigsdagen har vedtaget dit, og at Rigsdagen har vedtaget dat, og derfor maa man nu o. s. v. Jeg tror, at naar den højtærede Minister spørger sig selv, hvor Skylden er, burde han først og fremmest gribe i sin egen Barm. Men i øvrigt er det min Mening, at Skylden ligger dybere, end den højtærede Minister synes at forudsætte. Sagen er nemlig den, at den hele Lov er principiel urigtig. Man ophæver fornuftige, velbegrundede Rettigheder mod en ganske utilstrækkelig Erstatning. Det er noget, som jeg i sin Tid har haft Lejlighed til udførligt at paavise under Behandlingen af den gældende Lov. Og naar man stiller sig paa et saadant Udgangspunkt, er det jo ikke underligt, at man ved Lovens Affattelse kommer til Urimeligheder og Inkonssekvenser. Saaledes var Forholdet efter det oprindelige Lovforslags Tekst, saaledes er det efter den gældende Lov, saaledes var det efter det Revisionsforslag, som den højtærede Minister forelagde i det andet høje Ting, og saaledes er det efter det Forslag, som er vedtaget af Folketinget, og som i Dag ligger paa dette høje Tings Bord.

I Motiverne anføres det som en særlig Grund til, at en Revision er blevet nødvendig, at det i Folketinget blev vedtaget, at Afgiftsnyderen skal kunne kræve konstant Betaling af Afløsningssummen, og det siges, at herved forandres Lovforslagets Princip aldeles, Ja, det er netop det, som vi fra vor Side gentagende har forsøgt at paavise; men det maa forundre at høre, at en saadan Betragtning fremsættes fra den højtærede Ministers Side. Det maa maaske være mig tilladt efter den Anledning, som den højtærede Minister har givet gennem Motiverne, at minde om, hvorledes den paagældende Bestemmelse i sin Tid blev til. Ved tredje Behandling af den gældende Lov